

**ΤΑ "REAL ESTATE" ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ «ΠΑΝ/ΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Α.Ε.» ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΕΡΜΙΤΑ**

Το πανεπιστήμιο αποτελεί τον ανώτατο κύκλο της αστικής εκπαίδευσης αποτελεί το υψηλότερο επίπεδο εμπέδωσης τόσο της κυρίαρχης ιδεολογίας όσο και της ιεραρχικής κοινωνικής οργάνωσης. Ένα τμήμα της μαθητικής νεολαίας που συνειδητά ή ασυνειδητά ενσωματώνει την ιδεολογική προπαγάνδα της βασικής κρατικής «παιδείας», καταφέρνει να περάσει αυτή την μαγική πόρτα, μέσα από μια δήθεν αντικειμενικοποιημένη διαδικασία φίλτρων (παπαγαλία κρατικών βιβλίων, φροντιστήρια, πανελλαδικές εξετάσεις κλπ). Την περνάει μέσα από μια οικονομικά εξαντλητική και ψυχοφθόρα διαδικασία πειθάρχησης, μια διαδικασία με ξεκάθαρα κυριαρχικό περιεχόμενο και ταξικά κριτήρια διαλογής των «κατάλληλων», αναζητώντας μέσα σε πανεπιστήμια και πολυτεχνεία, τα τεκμήρια (εξειδικευμένες θεωρητικές/τεχνικές γνώσεις και πτυχία) που θα της επιτρέψουν (?) να βρεί μέσα στην δυστοπία της μαζικής ανεργίας, μια σταθερή δουλειά χωρίς επισφάλεια, μια δουλειά με καλύτερες αμοιβές από τους μισθούς Κίνας που έχουν εδραιωθεί στον εργασιακό μεσαίωνα της εποχής των μνημονίων.

Το πανεπιστήμιο μέσα σε διάστημα μόλις λίγων δεκαετιών, μετατράπηκε από μια καθαρά κρατική δομή εκπαίδευσης, τεκμηρίωσης και οριοθέτησης των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων, σε μια σύνθετη δομή μαζικής οικονομικής εκμετάλλευσης και εσωτερικής κατηγοριοποίησης φοιτητών/τριών και αποφοίτων από την λεγόμενη επιχειρηματικότητα, μέσω της όσμωσης του «ναού της γνώσης» (χρηματοδότηση μεταπτυχιακών προγραμμάτων, διαπανεπιστημιακές δικτυώσεις με επιχειρήσεις) με εταιρείες και πολυεθνικούς κολοσσούς. Τα ταξικά φίλτρα δεν σταματούν στην είσοδο της ανώτατης κρατικής εκπαίδευσης. Οι «κατάλληλοι/ες» φοιτητές/τριες σκύβουν ακόμα περισσότερο το κεφάλι και υποτακτικά ακολουθούν κάθε υπόδειξη των καθηγητάδων τους, πειθαρχώντας είτε από βιοποριστική ανάγκη είτε λόγω τυφλής πίστης στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο που επικρατεί. Ένα τμήμα του φοιτητικού πληθυσμού συμμετέχει είτε «αφιλοκερδώς» είτε με κάποια οικονομικά ή άλλα ανταλλάγματα, σε δήθεν ερευνητικά προγράμματα (ουσιαστικά προώθησης επιχειρηματικών ερευνών), σε «project» που εμπλέκονται καθηγητές με πολυεθνικές, στρατιωτικές βιομηχανίες κλπ, ελπίζοντας να εξασφαλίσει μια καλύτερη θέση στον ήλιο, μια καλύτερη μελλοντική θέση στην ζοφερή αγορά εργασίας. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες οι λεγόμενοι πανεπιστημιακοί «δάσκαλοι», ως καλά αμειβόμενοι κρατικοί υπάλληλοι, ανεξάρτητα από την όποια «προοδευτική» ή συντηρητική, λεκτική πολιτική τους τοποθέτηση, υπερασπίζονται με συνέπεια την ταξική τους θέση στην κοινωνική πυραμίδα, αναπαράγοντας και διευρύνοντας την κυρίαρχη ιδεολογία εξουσιαστή-εξουσιαζόμενου και εφαρμόζοντας πιστά το πλάνο του νεοφιλελεύθερου μοντέλου της κρατικής και επιχειρηματικής συγκυριαρχίας στους «ναούς της γνώσης». Μέσα από τα θεσμοθετημένα τους όργανα (πρυτανικό συμβούλιο, οικονομικές επιτροπές κλπ) διευθύνουν (με το αζημίωτο φυσικά...) τον «ναό της γνώσης» ως managers επιχείρησης, μοιράζοντας τον δημόσιο πλούτο σε εταιρείες και «εξωτερικούς» συνεργάτες, μέσα από εργολαβίες και αναθέσεις. Η σίτιση των φοιτητών/τριών έχει περάσει στα χέρια εταιρειών catering και η καθημερινή καθαριότητα των χώρων σε εργολάβους που χρησιμοποιούν μαύρη και κακοπληρωμένη εργασία. Οι εταιρείες security με τα γνωστά αλεξίσφαιρα γιλέκα έχουν αναλάβει εργολαβικά την αστυνομική επιτήρηση του πανεπιστημιακού «ασύλου» και των «ταραχοποιών στοιχείων» που δεν ακολουθούν την «ακαδημαϊκή» κανονικότητα. Δεκάδες συμβασιούχοι «εξωτερικοί συνεργάτες» περιμένουν με σφιγμένο στομάχι κάθε χρόνο την ανανέωση της ετήσιας ή ολιγόμηνης σύμβασής τους κλπ.

Αυτά όμως είναι φραγκοδίφραγκα συγκριτικά με τα μεγάλα πακέτα-εργολαβίες της «Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Α.Ε.». Πακέτα που είναι καλά κρυμμένα μέσα στο "project" νέων κατασκευών και επισκευών κτιριακών υποδομών, μέσα σε «εξευγενισμούς» ολόκληρων οικοδομικών τετραγώνων (περιοχή παλιού λιμεναρχείου – έκταση πρώην Υ.Ε.Β.), με προπαγανδιστικό πρόσχημα την δήθεν «αποσυμφόρηση» του άπλετου πανεπιστημιακού χώρου στο «Πεδίον Άρεως». Δεκάδες εκατομμύρια ετοιμάζονται να σκορπιστούν απλόχερα προκειμένου να μην φτωχύνουν αυτοί οι κακόμοιροι εργολάβοι, για να χτιστούν δύο νέα φαραωνικά πανεπιστημιακά κτίρια, σε πλήρη αναντιστοιχία με τις ευρύτερες κοινωνικές και ταξικές ανάγκες. Και δεν αποτελεί κανένα κρυφό μυστικό, ότι η λέξη εργολαβία πάει πακέτο με την λέξη μίζα... Την ώρα που εκατοντάδες μισθοσυντήρητες οικογένειες νέων φοιτητών από άλλες πόλεις, αιμορραγούν οικονομικά νοικιάζοντας πανάκριβα, άθλιες γκαρσονιέρες και υπόγεια για την στέγαση των παιδιών τους, οι εργολαβίες των δεκάδων εκατομμυρίων της «Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Α.Ε.» και του manager-πρύτανη Πετράκου είναι προ των πυλών. Όχι για να χτιστούν νέες φοιτητικές εστίες και φοιτητικά εστιατόρια, αλλά για να αποκτήσουν γραφειάρες πολυτελείας οι καθηγητάδες και δωρεάν κέντρα ερευνών οι εταιρείες και οι πολυεθνικές που έχουν πατήσει γερά τα πόδια τους μέσα στο πανεπιστήμιο.

Κεφάλαιο και κρατικοδίαιτοι καθηγητάδες-managers, εκμεταλλεύονται την μαύρη εργασία προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών για να καρπωθούν οικονομικά οφέλη, για να εδραιώσουν τους ταξικούς διαχωρισμούς και να αναπτύξουν όλο και πιο ασφυκτικές συνθήκες καπιταλιστικής επιχείρησης μέσα στις σχολές. Όραμά τους είναι ένα «ανταγωνιστικό» και κερδοφόρο πανεπιστήμιο μέσα στον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα. Σε πρόγραμμα σεμιναρίων που οργανώθηκε πρόσφατα στο Βόλο, στα πλαίσια των μεταπτυχιακών προγραμμάτων «Νέα Επιχειρηματικότητα, Καινοτομία και Ανάπτυξη» και «Επενδύσεις και Περιφερειακή Ανάπτυξη» τονίστηκαν μεταξύ άλλων σαν άξονες-σκοποί η «διαχείριση

αλλαγής νοοτροπίας, ανάπτυξης ηγετικών ικανοτήτων και εμπειρίας, αλλαγή του ανταγωνιστικού τοπίου, μετασχηματισμού του επιχειρηματικού περιβάλλοντος» ενώ ομολογήθηκε η επιδίωξη «σύμπλεξης του αναπτυξιακού σχεδιασμού με τη γνώση της προσέλευσης και της αξιοποίησης των επενδύσεων». Η διχαλωτή γλώσσα της κυριαρχίας χρησιμοποιεί σύνθετες εκφράσεις για να πεί καμουφλαρισμένα και εξευγενισμένα κάτι τόσο απλό : αν θέλετε να γίνετε διευθυντές, να εξουσιάζετε κόσμο, να εκπροσωπείτε επάξια τα συμφέροντα του κεφαλαίου και να έχετε και πλούσιες αμοιβές, πρέπει να αλλάξετε νοοτροπία, να επιβάλλετε ηγεμονικά, να διευθύνετε την παραγωγή σύμφωνα με τις ανάγκες και τις εντολές του κεφαλαίου και να βγάζετε όσο πιο πολύ κέρδος μπορείτε για τα αφεντικά σας. Αυτό είναι το σύγχρονο δόγμα της αλλοτριωμένης και κυριαρχικής συνείδησης που προπαγανδίζουν οι managers ακαδημαϊκοί καθηγητές στο φοιτητικό τους ακροατήριο. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο που ο γνωστός συριζαίος καθηγητής Σταμπούλης του τμήματος Οικονομικών, παλιότερα ένθερμος υποστηρικτής της «αλληλέγγυας οικονομίας», διορίστηκε πρόσφατα στο Δ.Σ. του υπερταμείου αποκρατικοποιήσεων, ένα υπερταμείο-προαπαιτούμενο του 3^{ου} μνημονίου που υπέγραψε πέρυσι η αριστερά του κεφαλαίου και που έχει σαν σκοπό να «μεταφέρει» με γρήγορους ρυθμούς τον κοινωνικό πλούτο (κρατικά ακίνητα, υποδομές κλπ) από την κρατική κατοχή και διαχείριση στα χέρια ιδιωτών και πολυεθνικών. Πανεπιστημιακό διευθυντήριο, διεθνείς τοκογλύφοι και εργολάβοι δουλεύουν συντονισμένα και προγραμματισμένα για να γίνουν πλουσιότεροι οι πλούσιοι και φτωχότεροι οι φτωχοί.

Την ώρα που πολλά ογκώδη κρατικά και δημοτικά κτίρια ρημάζουν παρατημένα και αναξιοποίητα τόσο μέσα όσο και περιφερειακά στον αστικό ιστό, την ώρα που το στρατόπεδο «Γεωργούλα» δεσμεύει δεκάδες στρέμματα παραμένοντας (για ποιο λόγο άραγε...) μέσα στη πόλη, το κράτος και ο φιλόδοξος πρύτανης-manager Πετράκος επέλεξαν να παίξουν τον ρόλο του λαγού των κτηματομεσιτικών εταιρειών, βάζοντας στο στόχαστρο «εξευγενισμού-αναβάθμισης» μια περιοχή της πόλης του Βόλου στην οποία ζει η κοινότητα αγώνα της Κατάληψης Τερμίτα. Σχεδιάζουν αφού γκρεμίσουν τα κατελημένα κτίρια, να χτίσουν εξαρχής δύο νέα μεγάλα πανεπιστημιακά κτίρια, ανεβάζοντας έτσι κατακόρυφα την εμπορική αξία της περιοχής. Η «Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Α.Ε.» έχει θυγατρική εταιρεία real estate, την «Εταιρεία Αξιοποίησης και Διαχείρισης της Περιουσίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας» με manager τον ίδιο τον πρύτανη Πετράκο. Ω τι έκπληξη ! Το όραμα του γνωστού μαφιόζου έκπτωτου δημάρχου για ένα Βόλο-Μονακό, βρίσκει το ταίρι του στο «ακαδημαϊκό» real estate. Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία, ότι η εμπορευματοποίηση και το διαχρονικά καταξιωμένο δίπλο «εργολαβία-μίζα» αποτελούν υπέρτατες αξίες καθαγιασμού του περιβάλλοντος «εξευγενισμού»...

Η Κατάληψη Τερμίτα αποτελεί εδώ και χρόνια, μια άσβεστη φλόγα αντικαθεστωτικού αγώνα, μια αυτοοργανωμένη κοινότητα ανθρώπων σε μια περιοχή που αφέθηκε από το κράτος απαξιωμένη επι δεκαετίες στο έλεος της φυσικής φθοράς. Τώρα που ο χώρος έχει αναδειχθεί και αξιοποιηθεί κινηματικά, αποκτώντας μια αντιεμπορευματική ζωή μέσα από τις δραστηριότητες της κατάληψης και των συλλογικοτήτων που στεγάζονται στο χώρο, ο manager-πρύτανης Πετράκος επέλεξε (κατά διαβολική σύμπτωση...) να την καταστρέψει για να χτίσει τους δίδυμους πύργους του. Η Κατάληψη Τερμίτα αποτελεί ένα αυτοοργανωμένο κοινωνικό και πολιτικό εγχείρημα που κατάφερε να στεγάσει όλα αυτά τα χρόνια, τις συλλογικοποιημένες ανάγκες φοιτητών/τριών, μεταναστών/στριών, νεολαίων, εργαζομένων και ανέργων. Κατάφερε να σπάσει την εμπορευματοποιημένη αστική κανονικότητα αναδεικνύοντας μια άλλη οπτική κοινωνικής αυτοοργάνωσης από τα κάτω, μια αναρχική οπτική διαχείρισης χώρου και χρόνου. Η Κατάληψη Τερμίτα δεν είναι ούτε τα ντουβάρια που ξανασβατίστηκαν από την κοινότητα, ούτε οι σκεπές που επισκευάστηκαν, ούτε τα παράθυρα που επιδιορθώθηκαν και ξαναβάφτηκαν, ούτε οι υπαίθριοι χώροι που ξεχορταριάστηκαν. Είναι οι συλλογικοποιημένες πολιτικές αντιστάσεις όλων εκείνων που μάχονται ενάντια στην κυριαρχία, που στέκουν αμετανόητα εχθρικοί/ές απέναντι στο φασισμό, τον σεξισμό και την πατριαρχία και που αντιμετωπίζουν ασυμβίβαστα και μαχητικά τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό κράτους και κεφαλαίου. Όλων αυτών που είτε μένουν στην Κατάληψη είτε την τιμούν με την παρουσία τους και την υποστήριξή τους, σε πολιτικές εκδηλώσεις, προβολές ταινιών, συναυλίες, φεστιβάλ κλπ.

Ο manager-πρύτανης Πετράκος και το συγκλητικό επιτελείο του, σίγουρα θα χαμογελάνε κουτοπόνηρα, νομίζοντας ότι η άλωση και καταστροφή των κτιρίων της κατάληψης είναι ένα απλό τεχνικό θέμα, που χρειάζεται μόνο επικοινωνιακούς χειρισμούς, την αγαστή συνεργασία τους με τους ένστολους μπράβους του καθεστώτος και μερικές μπουλντόζες. Αυταπατώνται αν νομίζουν ότι θα κάνουν την δουλειά τους ήσυχα, χρησιμοποιώντας τα τοπικά ΜΜΕ που σκορπάνε κατά παραγγελία ψέματα και συκοφαντίες. Τους διαβεβαιώνουμε ότι είναι πολύ βαθιά νυχτωμένοι κι ότι δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μια χούφτα ανθρώπων. Αυτό το λουλούδι της κοινωνικής αυτοοργάνωσης που σκέφτονται να ξεριζώσουν, δεν είναι απλά περήφανο και αποφασισμένο, αλλά και γεμάτο αγάθεια. Πάρα πολλά αγάθεια... Και δεν είναι μόνο του. Ας φροντίσει λοιπόν να αλλάξει χώρο για τα real estate σχέδια της εταιρείας που διευθύνει και να μαζέψει τα ξερά του από την Κατάληψη Τερμίτα.

Βόλος 9-11-2016

Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto

<https://manifesto-volos.espivblogs.net/>